

Eljött hozzánk az üdvösség

Melchior Vulpius
(1570-1615)

1. El - jött hoz-zánk az üd-vös - ség, mely ke-gye - lem-ből á - rad; Jó-ra nincs ben-nünk te-het-

7 ség, e-rőnk hi - á - ba fá - rad. De a hit Krisz - tus - ra te -

11 kint, ki ö - rök ér - de - me sze - rint Köz-ben - já - ró lett ér - tünk.

2. Mit a törvény rendelt nekünk, Nem tudtuk betölteni; S kárhozatot érdemeltünk Mi, harag gyermekei.
A test és vér nem engedett, A lélek sírva szenvedett, S mi veszünkbe rohantunk.

3. Sóhajtva hordtuk az igát, És a haláltól féltünk; De Isten elküldte Fiát, Ki emberré lett értünk.
A törvénynek eleget tett, És a veszélyből kimentett, Kiengesztelt Istennel.

4. Vessétek le mindannyian A gyötrelmes kétséget! Maga mondja: "Bízzál, fiam, Hited megtartott téged."
Mert a keresztség és a hit Megnyitja a menny kapuit, Hogy soha el ne vesszünk.

5. Hitből jön a cselekedet, Hogy életünk betöltse; Élő, igaz hit nem lehet, Melynek nincs jó gyümölcse.
Megáld és megszentel e hit, Jó Istenünkkel egyesít, Szent, tiszta életet szül.

6. Dicsőség légyen Istennek E drága ajándékért, Atya, Fiú, Szentléleknek Csodás nagy irgalmáért!
Hogy amint a jót elkezdte, Azt bennünk el is végezze: Szent neve legyen áldott!